

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7 van verordening nr. 207/2009 van de Raad doordat de kamer van beroep (i) weliswaar terecht heeft erkend dat „Castell” voor wijn een erkende herkomstaanduiding is doch ten onrechte heeft geoordeeld dat het bestreden merk „CASTEL” merkbaar verschilt van „Castell” en daaruit heeft geconcludeerd dat het bestreden merk voor inschrijving in aanmerking kwam; (ii) heeft geoordeeld dat „CASTEL” in de wijnsector een gangbaar woord is om een „kasteel” aan te duiden en heeft verzuimd te concluderen dat „CASTEL” voor inschrijving in aanmerking kwam; schending van de artikelen 63, 64, 75 en 76 van verordening nr. 207/2009 van de Raad doordat de kamer van beroep niet terdege rekening heeft gehouden met de aangedragen feiten en aangevoerde middelen; schending van artikel 65 van verordening nr. 207/2009 van de Raad doordat de kamer van beroep ultra vires heeft beslist door haar beslissing te motiveren op grond van een „vreedzame coëxistentie” hoewel dit beginsel kennelijk geen rol speelt bij de inschrijving van een merk.

Beroep ingesteld op 4 augustus 2010 — SA.PAR./BHIM — Salini Costruttori (GRUPPO SALINI)

(Zaak T-321/10)

(2010/C 260/34)

Taal van het verzoekschrift: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: SA.PAR. Srl (Rome, Italië) (vertegenwoordigers: A. Masetti Zannini de Concina, M. Bussoletti en G. Petrocchi, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Salini Costruttori SpA (Rome, Italië)

Conclusies

- toewijzing van het onderhavige beroep;
- vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep bij het BHIM van 21 april 2010 wegens schending van de artikelen 52, lid 1, sub b, en 53, lid 1, sub a, van de verordening inzake het gemeenschapsmerk en gebrek aan motivering;

— verwijzing van het BHIM in de kosten van de onderhavige procedure en in die van de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Ingeschreven gemeenschapsmerk waarvan nietigverklaring is gevorderd: woordmerk „GRUPPO SALINI” (inschrijvingsaanvraag nr. 3 832 161) voor diensten van de klassen 36, 37 en 42

Houder van het gemeenschapsmerk: de verzoekende partij

Partij die nietigverklaring van het gemeenschapsmerk vordert: SALINI COSTRUTTORI S.p.A.

Merkrecht van de partij die nietigverklaring vordert: in Italië algemeen bekend merk, feitelijk merk, domeinnaam en handelsnaam „SALINI” voor diensten van de klassen 36, 37 en 42

Beslissing van de nietigheidsafdeling: afwijzing van de vordering tot nietigverklaring

Beslissing van de kamer van beroep: vernietiging van de bestreden beslissing en nietigverklaring van het gemeenschapsmerk

Aangevoerde middelen: schending van artikel 53, lid 1, sub a, juncto artikel 8, leden 1, sub b, en 2, sub c, van verordening nr. 207/2009 inzake het gemeenschapsmerk alsook schending van artikel 52, lid 1, sub b, daarvan en gebrek aan motivering

Beroep ingesteld op 30 juli 2010 — Clasado/Commissie

(Zaak T-322/10)

(2010/C 260/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Clasado Ltd. (Milton Keynes, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: G.C. Facenna, Barrister, M.E. Guinness en M.C. Hann, Solicitors)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- gedeeltelijke nietigverklaring van verordeningen (EU) nrs. 382/2010 ⁽¹⁾ en 384/2010 ⁽²⁾ van 5 mei 2010 van de Commissie voor zover deze betrekking hebben op de door verzoekster ingediende gezondheidsclaims betreffende Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic; en
- verwijzing van verweerster in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Met het onderhavige beroep vordert verzoekster krachtens artikel 263 VWEU gedeeltelijke nietigverklaring van verordeningen (EU) nrs. 382/2010 en 384/2010 van de Commissie van 5 mei 2010, voor zover daarbij is beslist dat verzoeksters gezondheidsclaims betreffende Bimuno^{BT} (BGOS) Prebiotic, een prebiotisch voedings supplement dat het immuunsysteem en de gastro-intestinale gezondheid bij mensen moet ondersteunen en het risico op reizigersdiarree moet verminderen, niet voldoen aan de voorschriften van verordening (EG) nr. 1924/2006 ⁽³⁾ en dat daarvoor dus geen vergunning mag worden verleend.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster de volgende middelen aan:

Ten eerste heeft de Commissie bij de vaststelling van de betrokken verordeningen een wezenlijke vormvereiste niet nageleefd, namelijk de procedure voor het indienen van opmerkingen door de aanvrager en het publiek overeenkomstig de artikelen 16, lid 6, en 17 van verordening (EG) nr. 1924/2006.

Ten tweede is de Commissie daarbij ook ten onrechte voorbijgegaan aan artikel 38, lid 1, van verordening (EG) nr. 178/2002 ⁽⁴⁾, dat beoogt ervoor te zorgen dat de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid haar werkzaamheden met een hoge mate van transparantie verricht.

Bovendien zijn de betrokken verordeningen vastgesteld op basis van een onjuiste rechtsopvatting doordat is geconcludeerd dat de bijkomende opmerkingen van de Europese Autoriteit voor Voedselveiligheid over verzoeksters aanvragen van 4 december 2009 geen advies of geen deel van een advies vormden zoals bedoeld in artikel 16 van verordening (EG) nr. 1924/2006.

Voorts zijn de verordeningen van de Commissie waarvan nietigverklaring wordt gevorderd, vastgesteld in strijd met het recht van Clasado om te worden gehoord op grond van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie ⁽⁵⁾ en haar rechtmatige verwachtingen.

Ten slotte heeft de Commissie ook het recht op behoorlijk bestuur geschonden. Dit recht behoort tot de algemene beginselen welke gemeen zijn aan de grondwettelijke tradities van de lidstaten en met name is er niet-nakoming van de krachtens artikel 17 van verordening (EG) nr. 1924/2006 op haar rustende verplichting om als besluitmaker de haar overgelegde stukken met bewakende spoed en in volledige onafhankelijkheid te onderzoeken.

⁽¹⁾ Verordening (EU) nr. 382/2010 van de Commissie van 5 mei 2010 tot weigering van een vergunning voor bepaalde gezondheidsclaims voor levensmiddelen die niet over ziekterisicobeperking en de ontwikkeling en gezondheid van kinderen gaan (PB L 113, blz. 1).

⁽²⁾ Verordening (EU) nr. 384/2010 van de Commissie van 5 mei 2010 betreffende de verlening en weigering van een vergunning voor bepaalde gezondheidsclaims voor levensmiddelen over ziekterisicobeperking en de ontwikkeling en de gezondheid van kinderen (PB L 113, blz. 6).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1924/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 20 december 2006 inzake voedings- en gezondheidsclaims voor levensmiddelen (PB L 404, blz. 9).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot vaststelling van de algemene beginselen en voorschriften van de levensmiddelenwetgeving, tot oprichting van een Europese Autoriteit voor voedselveiligheid en tot vaststelling van procedures voor voedselveiligheidsaangelegenheden (PB L 31, blz. 1).

⁽⁵⁾ Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (PB 2010, C 83, blz. 389).